

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 12494/2022
12.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Дмитровић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Аладин Шемовић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 667/22 од 29.03.2022. године, у седници одржаној 12.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 667/22 од 29.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 1141/20 од 09.12.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоцу врати износ од 5.000 евра са законском затезном каматом утврђеном на годишњем нивоу у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за осам процентних поена и то почев од 17.01.2007. године, као дана доспелости обавезе па до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 97.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 667/22 од 29.03.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, а у вези члана 413. ЗПП и утврдио да није дозвољена.

Тужилац је поднео тужбу 02.02.2015. године, ради дуга, а вредност предмета спора је 586.500,00 динара.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како вредност предмета спора побијаног дела пресуде не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**